

Bogár László: WiFidesz

2014 november 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A taxisblokádnak huszonnegyedik évfordulójára időzítve újabb polgárháborús kísérlet zajlott le Magyarországon.

Ráadásul az is különös egybeesés, hogy akkor is egy „kommunikációs” ágazathoz, a mindenkit érintő közlekedéshez kapcsolódó „árintézkedés”, illetve az ebből származó elosztási konfliktus volt az ürügy.

A kormány visszavonta az internetadóra vonatkozó javaslatát, mégis érdemes kicsit eltöprengeni a törtéteken. Az ügy nyomán kialakult örvénylések legalább két rétegből állnak. Az egyik a politikai konfliktus, a nyílt hatalmi összecsapás, az alig leplezett polgárháborús kísérlet. A másik, ami akár egy „szakmai” réteg is lehetne, az adó, illetve adózás kérdése. A két réteget az kapcsolja össze, hogy itt egy önmagán messze túlmutató, szimbolikus ügyről van szó.

Az internet a nyugatias modernitás, a „globalizáció” szimbóluma, és ami ezzel egyet jelent, az ultraliberális eszmék legfőbb terjesztője. Olyan mező tehát, amelyben eleve túlréprezentált a „birodalom”, és így mindennek a jelentését ez határozza meg. Ezen a hadszíntéren vagy inkább „aknamezőn” éppen ezért igen körültekintően illene viselkedni, mert eleve azoknak a rétegeknek a legfőbb élettere, amelyek a legkevésbé sem rokonszenveznek mindazzal, amit a Fidesz nemzetstratégiájának nevezhetünk.

Nem is kell különösebb erőfeszítés ahhoz, hogy az internet megadóztatása mint a „szabadság” elleni merénylet önkényuralmi aktusa legyen bemutatható. Elég arra gondolnunk, hogy az elmúlt évtized olyan „csinált forradalmi”, mint az „arab tavasz”, a „színes forradalmak” a volt szovjetköztársaságokban, vagy éppen a most Kína destabilizálása érdekében Hongkongban megszervezett „esernyős forradalom” fedőnév felkelés, az internet korszakában mind-mind a birodalmi hatalomgyakorlás egyértelmű eszköze. (Az Economist egyik 2012-es címlapja ki is fecsegte ezt az egyszerű összefüggést, amikor négy személyt mutatott be összekapaszkodva. Delacroix híres festményének fedetlen keblő alakját, majd a hatvannyolcas nemzedék egy tagját, egyik kezében Molotov-koktéllal, a másikban virággal, Lech Walesát, az 1980-as lengyel „csinált forradalom” vezéralakját, és végül korunk hűsét, a twitterező huszonévest, aki éppen lazán forradalmat szervez, persze abszolút „spontán” szabadságvágytól hajtva.) A „világcsendőri” szerep napjainkban éppen a korlátlan szabadság szimbólumaként működő internet segítségével látható el a leghatékonyabban, mert a világháló lett a legnagyobb hatású „planetáris csúcsfegyver”. Attól annyira hatékony, hogy látszólag a szabadság korlátlan megvalósulása, de valójában a liberalizmus szabadságeszményének professzionális csapdája.

Az eszmék korlátlan szabad áramlásában ugyanis a pusztító gondolatok minden másnál sokkal sikeresebben terjednek. Ennek fő oka, hogy az egész nyugati modernitás lételméleti lényege a reneszánsz „carpe diem” jelmondata óta a pillanatnak élés, az érzéki gyönyöröket kiváltani képes „anyag” korlátlan felhalmozására való törekvés mint egyetlen lehetséges életcél. Az internet gigantikus valóságshow-ként működik tehát, s elképesztően elnyel minden ezt szolgáló gondolat. Ráadásul a blog intézményének zseniális kiagyalásával tökéletesen személytelenné és a szó legszorosabb értelmében feleltelenné tehető ez a permanens lelki, erkölcsi, szellemi pusztítás.

Olyan spirituális öngerjesztő örvényléstől van szó, amelynek lényege, hogy a legalacsonyabb szellemi szint a „globális minimál-én” vagy konzumidióta hamis öntudattal „feltankolva” korlátlan hatalmat kap. Legalábbis látszólag, mert közben továbbra is csak silány eszköz, hisz a valóságos hatalom a „láthatatlan funkcionális” marad. Az úgynevezett közösségi oldalak – leginkább a Facebook – pedig arra szolgálnak, hogy a „minimál-én” jelentéktelenségét öncélú okoskodással, ostoba, fontoskodó fecsegéssel takarják el, és ezen keresztül a jelentőségesség illúziójával váltsák fel.

Az internetadó tervezett bevezetése nyomán most kialakuló politikai helyzet egyébként kicsit hasonló ahhoz, mint ami a tandíj bevezetése idején volt, amikor szintén a legkényesebb szimbolikus kérdéshez nyúlt hozzá némileg átgondolatlanul a kormány. Ráadásul a kérdés, ha nem is azonos mértékben, de itt is mindenkit érint. A Fidesz legstabilabb társadalmi bázisát is, így a dolog politikailag talán minden eddigi kérdésnél nehezebben kommunikálható. Colbert francia pénzügyminiszter szerint az adóztatás olyan, mint a liba tollfosztása. Úgy kell(ett volna) csinálni, hogy a legkevesebb gágogást kiváltva jussunk a legtöbb tollhoz.

Az adó szükséges rossz, nincs méltányos, helyes, igazságos adó, mégis legalább erre kellene törekedni. Az adó olyan kényszerű szerződés az állam és polgárai között, amely csak akkor legitimálható, ha jogosságáról az állam valóban képes meggyőzni polgárait. Okulván a történelekből, ezt legalább utólag meg kellene tenni.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
